

János Evangéliuma

The Gospel of John

Az eredeti szövegből lefordítva és modern nyelvre fordítva,
kommentárral ellátva.

François du Toit

János Evangéliuma

JÁNOS

TALÁLKOZÁSA

JÉZUSSAL

60 évvel azután, hogy először találkozott Jézussal, a most 90-es éveiben járó János elmélkedik az őt, mint írástudatlan halász embert szentté formáló misztériumon. Élete utolsó évei nagyját (30 év) Kisázsiaiban élve töltötte, pontosabban Efézusban; Pál apostol tanításainak hangsúlyai éppen ezért köszönnek vissza Jánosnál. János Efézusban és Pátmosz szigetén írt, ahol néhány évet száműzetésben töltött (*Hasonlítsd össze Kolossé 1:15-17-et, János 1:1-3-at, 1 János 5:20-at "Értelmet adott nekünk, hogy megismerjük őt, az igazat, és mi őbenne vagyunk, az igazban!"*)

A többi tanítvány közül senki nem tudta jobban megérteni Krisztus üzenetének a konklúzióját, mint amennyire János értette, *"Azon a napon megtudjátok, hogy miként én az Atyában, akként vagytok ti is Bennem és én tibennetek"* (János 14:20).

Nem kíván másoknál eszesebbnek tűnni avval, hogy Krisztus történelmi beszámolóját pontosabban írja le! Az az élet, amely Jézus szent tekintetében manifesztálódott, valamint a most is kézzelfogható ölelése jelenti a legmagasabb rendű közösséget! Jánosnak muszáj írnia; muszáj ezt a valóságot kiárasztania a közvetlen hallgatóságára és az eljövendő generációkra! *"Azért írok, hogy az örömtök teljessé legyen!"* (János 1:4)

János, eltérően Mátéval és Lukáccsal, akik 30 évvel korábban írtak, nem foglalkozott Jézus test szerinti felmenőiről való ecsetelésével. Ehelyett így szól: *"Kezdetben volt a Szó (Logosz: az isteni logika)!"* Még azelőtt, hogy a történelem feljegyzésre került volna, a "Szó" létezett!

Az emberi faj már teremtés előtt létezett Isten Logikájában! Érti, hogy a Szó az örökkévaló forrás és egyben mindennek a vége, és soha semmi sem képes azt egy elszigetelt kis szigetre száműzött tapasztalattal bilincsbe zárni, sem pedig emberi hagyományokkal és tanokkal nem lehet az Igét kelepcébe ejteni! Semmilyen hibás fordítás vagy tolmácsolás nem veszélyezteti Isten eredeti szándékát. Az Ő gondolatának hiteles integritása örökké megőrzés alatt áll, amely a megtestesülés által kerül megünneplésre; az emberi élet lenne a Szó háborítatlan jövője!

Figyelemre méltó, milyen gyakran használja János az *"egeneto"* szót, amely a *"ginomai"*, azaz *"születés"* vagy *"eredet"* szóból származik. *"Kezdetben volt a Szó, és a Szó szemtől-szemben volt Istennel, és Isten volt az Ige. Minden, ami létrejött (ginomai, "genos", "világra hozni/szülni valakit"), általa jött létre; és semmi sem létezhet hitelesen e származáson kívül (ginomai).*

Benne volt az élet, és az élet volt az emberek világossága. A fény a sötétségben fénylett,

és a sötétség nem tudta azt befogadni (*kata+lambano, megragadni, felfogni/megérteni*). Az igaz fény, amely rávilágít mindenkire, eljött ebbe a világba. A világ általa lett (*ginomai*), azonban a világ nem ismerte őt; a sajátjai közé jött, és a sajátjai nem fogadták őt el (*para+lambano, megérteni, társulni valakivel*). Azonban mindenkiben, aki hittel felfogja (*lambano, felfogja, megéri, azonosítja magát vele*), hogy ő (az Ige) a valódi származása, szentesíti a fiúság sérthetlenségét (*didomi, ebben az esetben annyit jelent, hogy valami olyasmit ad oda valakinek, amely már eleve hozzájuk tartozik, voltaképpen visszaadja azt*), hitelesíti azt a meglévő tény, hogy ők eleve az övéi, felülről születtek, a kezdetük és az életük őbenne van (*eksousia, hitelesség, törvény- és jogszerűség, tekintély, törvényes alapok*)! Jézus azért jött, hogy az emberi faj valódi fiúságáról lerántsa a leplet; ő igazolta az eredetünket és az isteni elképzelést az emberi létünkéről.

És a Szó emberi testé lett (*ginomai*) és most BENNÜNK (*en*) sátorozik! Nem közöttünk, ahogy sok fordításban látjuk! János 1:1-14

1 János 2:7 Szeretett családom, tudom, hogy az itt általam írt szavak valószínűleg nem Mózes 1rendelkezéseit juttatják mindjárt eszetekbe ; persze ez nem jelenti azt, hogy ez egy új 1tan, Ez az az ősi 1beszéd amely Isten hangját profetikusan 2visszhangozza! Igazából ez annak az Igének a konklúziója, amelyet már a kezdetektől fogva hallotok! (Az "entole" szót gyakran parancsolatként vagy rendelkezésként fordítják; ennek a szónak két összetevője van: *en, in* és *telos, a tello-ból, amely annyit tesz, mint elérni egy meghatározott pontot vagy célt; pontosabban egy olyan pontot, amely korlátként van célba véve, egyszóval egy cselekedet vagy állapot konklúziója, a végeredmény; a végső vagy profetikuss cél Strong's 5056. A 2visszhang, azaz tartani, mint ahogy a hang a levegőben elnyúlik; rezonál).*

1 János 2:8 És mégis ez az 1új 2üzenet dicsőséges, amelyet írok" Lehet, hogy kérded, hogy "hogyan lehet, hogy a régi egyúttal új is?" Ebben rejlik az újdonságának a titka: **ami igaz Jézusra, ugyanúgy igaz rád is!** A sötétségnek az ember életéhez kapcsolódó 3uralma napjainak vége! Az igazi világosság minden bizonytalansággal világít és megvilágosítja az életet, miként Krisztusban lelepleződik. (A 1kainos szó frisset, új keletűt, még használatlant, még nem hordottként, új fajtából valót, soha nem látottat, újszerűt és nem mindennapit jelent. Ennek a találkozásnak az újszerűsége pontosan abban a közösségben van ünnepeelve, mint amely a Fiúnak van az Atyával. Újra az "2entole" szó olvasatában, előírás vagy tanítás. A 3parago szó a para, azaz közvetlen közelség, és agoo, vezetni; azaz a sötétség többé már nem vezet téged annak uralmába. Az 3ede szó, még most is: - már, ilyenkorra már; e-ből (ejtsd: "éj"), a jóváhagyás határozószava; bizonyára: - biztosan, és de (ejtsd: "déj"), amely a hangsúly vagy kifejezettség partikálisa; most, akkor, stb: - is, és, kétségtelen(ül), most, ezért tehát.)

Ahogy ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban (1János 4:17)

Benne fedezzük fel az Istentől való származásunkat, túl a természetes

fogantatásunkon! Itt nem a vérvonalunkról van szó, sem arról, hogy vajon kívánt vagy nem kívánt gyermekek lennénk-e; itt az Istentől való származásunkról (születésünkről) van szó. János 1:13 Mi vagyunk a valóra vált álma, és nem pedig a szüleink találmánya. Te vagy Isten valaha is létezett legnagyobb ötlete! Isten így szólt Jeremiáshoz: "Mielőtt anyád méhében megalkottalak, már ismertelek." (Lásd Jeremiás 1:5; 29:11 és János 3:2-7) Az örökkévaló, láthatatlan Ige, az Istennel való szemtől-szembeni egység szellemi gondolata lett emberi hústestté (ginomai, születni). Jakab így szól: "A saját akaratából szült bennünket a világra az igazság Igéjével (szavával) ... ha valaki hallja ezeket a szavakat, születés szerinti arcát látja, mint aki tükörben szemléli azt. Jakab 1:17, 18, 23 (Angol Revidiált Fordítás, RSV). Most már úgy ismerhetünk, ahogy mindig is ismerve voltunk. 1 Korintus 13:12

Isten soha nem alkudott meg eredeti gondolatával kapcsolatban. "A szó (ige) emberi hústestté lett és belénk költözött (*sátort bontott bennünk*), és mi csodálattal és ámulattal néztünk a bennfoglalásunk rejtélyére (*theomai, bámulni, észlelni*). Láttuk a dicsőségét (*doxa, a véleményének megmutatkozása*); a dicsőségét, mint az eredeti, hiteles Atyától való származását, telve kegyelemmel és igazsággal" (*Az eredeti gondolata, vagy véleménye Istennek, amelyet megőrzött és most Krisztusban jelentett ki. Ő mind a "egyszülött", monogenes, ami annyit tesz, hogy ő a hiteles, eredeti öntőforma - és ő a halottak közül az elsősülött. Kolossé 1:18, 1Péter 1:3*)

Ő a teljességünk lelepleződése. "Az Ő teljességéből kaptunk mi mind tükörben tükröződő kegyelmet" (*garin anti garitos*). "Mert a törvény Mózesen keresztül adatott, a kegyelem és igazság Jézus Krisztuson keresztül jött. Ő, aki az Apa kebelén van, az Apa egyetlen (*eredeti, hiteles*) szülöttje, ő a mi útmutatónk, aki pontosan és precízen jelenti ki és tolmácsolja a bennünk lévő láthatatlan Istent" (János 1:1-5, 9-14, 16-18)

1János 1:1 A Logosz a forrás; minden belőle indul el. A kezdeti jelentések, amelyeket róla hallottunk és elérték a fülünket, és amelyekről valóban tanúskodtunk a saját szemünkkel - mindaddig, míg végül ellenállhatatlanul vonzódtunk hozzá - most a tekintetünket ragadja meg. Benne a kézzelfogható élet legartikuláltabb formájáról tanúskodtunk. (*Érinteni, psallo, mint amikor egy hangszer húrját megpendítik; mintegy mélyen megérintődni, mint ahogy a rezonancia/hangszer pengése teszi.*)

1 János 1:2 Ugyanaz az élet, amely kezdettől fogva az Apánál volt, most felvirradt ránk! Az Apa végtelen élete a szemünk előtt lett láthatóvá egy emberi személyben! (A kezdetben "volt" a Szó; *eimi*, időtlen létezés, "el ama". A nevelő annyival többet jelent, mint "-val, -vel", felé fordulásra utal; szemtől-szembeniség. Lásd János 1:1 és 2. Továbbá János 1:14 "Hirtelen a láthatatlan örök Szó látható formát vesz fel! A Testet Öltés! Őbenne, és most bennünk igazoltatott! Az Isten legpontosabb, kézzelfogható és örök gondolata emberi életben talál kifejeződésre! A Szó emberi lényé lett; mi vagyunk az ő lakcíme; bennünk lakik! Magával ragadja a tekintetünket! A dicsőség, melyet ott látunk, nem egy vallásos közhely; ő a hiteles

szült Fiú. A dicsőségről (melyet Ádám szem elől tévesztett) most teljesen lehullt a lepel! Csak a kegyelem képes az igazságot egy ilyen teljes kontextusban közölni! (Továbbá János 1:18). Egész eddig a pillanatig Isten az emberiség számára láthatatlan maradt; most a hiteles szülőtt Fiú, Isten eredeti elképzelése (terve) az emberről, amely Isten legbelsőbb esszenciáját képviseli, a Fiú, aki az Apa keblén van, hozza teljes látókörbe! Ő az a hivatalos tekintély, akinek minősítése van arra, hogy Istent bejelentse/kijelentse. Ő az útmutatónk, aki precízen mutatja be és tolmácsolja a bennünk lévő Istent.)

1 János 1:3 Titeket is bevonunk ebbe a beszélgetésbe; Isten logikájának te vagy a közvetlen közönsége! Ez az a Szó (Ige) amely mindig is létezett, láttuk őt megtestesülve és tanúi voltunk a nyelvezetnek, amely az életünk mibenlétét megfogalmazta. A testet öltéssel Jézus bevonja az emberiséget az Apa és a Fiú örök barátságába! Ez az élet most fenntartások nélkül jut kifejezésre. (A közösséget nem mi találtuk ki; mi lettünk meghívva az Apa és a Fiú közösségébe!)

1 János 1:4 Amiben gyönyörködünk/kedvünket leljük, mindennek ugyanúgy a részesei vagytok, ahogy mi is! Ezt most a ti érdeketekben emlékeztetőnek írom, hogy az öröm a lehető legteljesebb mértékben lehessen a tiétek. (Egészen azóta, hogy Jézus a mennybe ment, a most 90 éves János folyamatosan élvezzi az Istennel való háborítatlan barátságot és arra vágyik, hogy ezt a közösséget az írásán keresztül mindenkire kiterjessze.)

1 János 1:5 A veletek való beszélgetésem ugyanabból a forrásból fakad, amely megvilágosítja ezt az Apával és a Fiúval való közösséget. Ez tehát az üzenet lényege: Isten sugárzó fény és őbenne még nyoma se létezik a homálnak, se pedig a sötétségnek. (Lásd Jakab 1:17, Isten ajándékai kivétel nélkül csak jók, képtelenség őket tökéletesebbé tenni. Felülről jönnek, ahonnan származunk), áradnak mint ahogy a forrásból jövő fénysugarak, a világosság Apjától, akinél nincs torzítás, sem pedig árnyéka a változásnak, amely megakadályozná vagy megállítaná a fény terjedését; még utalás sincs bármiféle eltítkolt (manipulatív) szándékra. Az **anouthen** szó azt jelenti, hogy fentről. János 3:3, 13. Az emberiség nem az anyaméh terméke; az emberi lét Istenből indult ki.)

János 3:7 Ne lepődjete, amikor szólok hozzátok (az emberiséghez, többszámban!), hogy nem jöhettetek ide (le) emberi hústestben, hacsak nem fentről érkeztetek! (Lásd János 1:13 Ezek azok, akik felfedezik a természetes fogantatáson túlnyúló Istenből lévő születésüket! Itt nem a vérvonalunkról van szó, sem arról, hogy vajon kívánt vagy nem kívánt gyermekek lennének-e - itt az Istentől való származásunkról (születésünkről) van szó. Mi vagyunk a valóra vált álma! Nem a szüleink találmánya vagyunk!. [Te vagy Isten valaha is létezett legnagyobb ötlete!])

János 3:13 Senki sem tud teljességgel részt venni a menny nézőpontjában, kivéve ha az illető rádöbben a mennyből származó eredetére. Az Emberfia hirdeti ki az

emberiség

fentről

való

társgenezisé!

Egy másik kulcsfontosságú utalás János feljegyzéseiben az, amikor Jézus megvédte az üzenetét és a vallási vezetők undorára kijelentette: "Apám és én egyek vagyunk!" (János 10:30). Ezután Jézus a Zsoltárok 82:6-ot idézte: "Azt mondom istenek vagytok, a Magasságos fiai vagytok ti mind!"

János 14:20-ban Jézus kihirdeti a küldetésének végeredményét, ahol a halálában és feltámadásában az elválasztódottságnak minden lehetséges definíciója megszűnik: "Azon a napon majd megtudjátok, hogy én az Apámban vagyok, és ti énbennem és én tibennetek!" *(Nem a mi ismeretünk helyezi el Jézust az Apába vagy magunkat őbeljük! A mi ismeretünk egyszerűen csak ráébreszt minket a helyreállított/kiváltott egységünk valóságára! Az arany sem attól válik arannyá, hogy megtalálták... de minden bizonnyal élni fog az arannyal a megtalálója!)*